

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Pułaskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 206. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 19 z dnia 15 lipca 1933 r.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1933 r. o świadczeniach z powodu braku pracy dla pracowników umysłowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 lipca 1933 r., Nr. 50, poz. 394).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

206.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU T. 19

z dnia 15 lipca 1933 r.

L. D. IV. 18131/2/33.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, w Mysłowicach, w Poznaniu, we Lwowie, w Gdańsku, Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu niniejszym wyjaśnia, iż elektropompy, wymienione obecnie w pkt. 38 poz. 167 taryfy celnej, a w chwili zawierania traktatu handlowego polsko-francuskiego niewymienione osobno w pkt. 31 poz. 167 (według ówczesnego brzmienia taryfy celnej, ustalonego rozporządzeniem z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540 z 1924 r.)) i z tego względu niewyszczególnione również w tekście konwencyjnym, korzystają jednak z 30% zniżki konwencyjnej, ustalonej dla elektrowentylatorów, elektrowiertarek, elektrozłifierek i t. p. maszyn elektrycznych z nieodłączalnym napędem elektrycznym.

O powyższem należy powiadomić podległe Dyrekcji Urzędy Celne.

(—) W. Fabierkiewicz,
Kierownik Departamentu.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 czerwca 1933 r.

o świadczeniach z powodu braku pracy dla pracowników umysłowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5, 8 i art. 57 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu ustawy z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) oraz na podstawie art. 2 ustawy z dnia 22 marca 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) zarządzam, co następuje:

Pracownicy sezonowi.

§ 1. Za pracowników sezonowych w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych uważa się, z zastrzeżeniem dalszych postanowień rozporządzenia niniejszego, pracowników, którzy utracili zatrudnienie:

- 1) w szkolnictwie (nauczyciele, wychowawcy, asystenci, lekarze szkolni i inni);
- 2) w żegludze i przy spławie;
- 3) przy wszelkiego rodzaju pracach ziemnych (regulacyjnych, meljoracyjnych i t. p.) oraz przy pracach budowlanych, drogowych, brukarskich i wodnych;
- 4) w cukrowniach, krochmalniach, syropiarniach, płatkarniach (suszarniach) i gorzelniach;
- 5) w tartakach, cegielniach, betoniarniach, kamieniołomach i wapiennikach;
- 6) w położonych w uzdrowiskach i miejscowościach letniskowych zakładach leczniczych, pra-

cowniach leczniczych, aptekach, hotelach, pensjonatach, zakładach gastronomicznych i rozrywkowych, chociażby czynnych cały rok, jako też w innych zakładach pracy, obliczonych szczególnie na sezon kąpielowy lub klimatyczny, a które nie są czynne w ciągu całego roku;

7) w przedsiębiorstwach, związkach lub klubach sportowych oraz w innych zakładach pracy, prowadzących dział sportu (stadiony, pływalnie, tory ślizgawkowe i t. p.), jako też w instytucjach wyścigów konnych;

8) w przedsiębiorstwach, instytucjach i innych zakładach pracy, prowadzących działalność sceniczną i widowiskową;

9) w przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, jeżeli w związku z okresem wzmożenia ruchu lub okresem urlopów byli zatrudnieni przejściowo lub zastępczo, nie dłużej, niż 8 miesięcy.

10) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” lub na kolejach prywatnych, nie pozostających w zarządzie państwowym, jeżeli w związku z okresem wzmożenia ruchu, okresem urlopów lub sezonowymi pracami budowlanymi byli zatrudnieni przejściowo lub zastępczo, nie dłużej, niż 8 miesięcy.

Ponadto za pracowników sezonowych uważa się osoby, które utraciły zatrudnienie wprawdzie niewymienione w ust. 1, lecz z tytułu tego zatrudnienia lub kilku zatrudnień, objętego (tych) po okresie zatrudnienia o charakterze sezonowym (ust. 1), nie posiadają co najmniej trzech miesięcy, policzalnych do ubezpieczenia.

§ 2. Z pośród osób, objętych postanowieniami § 1, nie uważa się za pracowników sezonowych:

a) pracowników, którzy co najmniej przez ostatnie 3 miesiące przed ustaniem zatrudnienia, określonego w § 1 ust. 1, pracowali w dziale zakładu pracy czynnym cały rok bez przerwy;

b) pracowników, którzy w chwili utraty ostatniego zatrudnienia posiadają okres wyczerkiwania, uprawniający do świadczeń, nawet z pominięciem miesięcy składkowych, zaliczonych na podstawie zatrudnienia sezonowego (§ 1 ust. 1), przyczem do zatrudnienia sezonowego nie wlicza się okresu zatrudnienia w dziale zakładu pracy czynnym cały rok bez przerwy;

c) pracowników, którzy posiadają 24 miesiące składkowe, przebyte w ciągu 2 lat, licząc wstecz od dnia utraty ostatniego zatrudnienia, przyczem jednak powyższy 2-letni okres przedłuża się o czas przerw w ubezpieczeniu, spowodowanych chorobą, służbą wojskową i ćwiczeniami wojskowymi.

Przepisy § 1 ust. 2 i § 2 ust. 1 p. a) należy analogicznie stosować, jeżeli pracownik z tytułu obu w tych przepisach określonych zatrudnień przebył 3 lub więcej miesięcy składkowych bezpośrednio przed utratą ostatniego zatrudnienia.

§ 3. Okres sezonu martwego u pracowników, objętych postanowieniami § 1 ust. 1, trwa:

1) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w szkolnictwie, z wyjątkiem szkół wyższych, — od 16 czerwca do 15 sierpnia, w szkolnictwie zaś wyższem — od 1 lipca do 30 września;

2) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w żegludze i przy spławie — od 16 grudnia do końca lutego roku następnego;

3) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie przy pracach ziemnych, budowlanych, drogowych, brukarskich i wodnych — od 1 grudnia do końca lutego roku następnego;

4) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie:

w cukrowniach, płatkarniach (suszarniach) i krochmalniach — od 1 marca do 30 września, w syropiarniach — od 1 maja do 30 września, w gorzelniach — od 1 czerwca do 31 sierpnia;

5) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w cegielniach, betoniarniach, kamieniołomach, wapiennikach i w tartakach poruszanych wodą — od 1 grudnia do końca lutego roku następnego, u pracowników zaś, którzy utracili zatrudnienie w innych tartakach — od 1 sierpnia do 31 października;

6) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w zakładach pracy, położonych w uzdrowi-

skach i miejscowościach letniskowych (§ 1 ust. 1 p. 6) — od 15 października do 30 kwietnia roku następnego, jeśli chodzi o miejscowości, posiadające w myśl odnosnych przepisów tylko sezon letni, zaś od 1 kwietnia do 30 kwietnia i od 15 października do 15 grudnia w miejscowościach, posiadających sezon letni i zimowy lub też otwartych cały rok;

7) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w przedsiębiorstwach, związkach lub klubach sportowych oraz w innych zakładach pracy, prowadzących dział sportu, jako też w instytucjach wyścigów konnych:

od 1 maja do 31 października — dla sportów zimowych,

od 1 listopada do 15 kwietnia roku następnego — dla sportów letnich,

od 18 listopada do 15 kwietnia roku następnego — dla instytucji wyścigów konnych;

8) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w przedsiębiorstwach, instytucjach i innych zakładach pracy, prowadzących działalność sceniczną i widowiskową — od 1 lipca do 15 września;

9) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” — od 1 listopada do 31 marca roku następnego;

10) u pracowników, którzy utracili zatrudnienie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” lub na kolejach prywatnych — od 1 grudnia do 30 kwietnia roku następnego, jeśli chodzi o pracowników, którzy byli zatrudnieni w związku ze wzmożeniem ruchu pociągów lub okresem urlopów, zaś od 1 grudnia do 15 marca roku następnego, jeśli chodzi o pracowników, którzy byli zatrudnieni przy sezonowych pracach budowlanych.

W przypadkach, określonych w § 1 ust. 2 i § 2 ust. 1 p. a) i ust. 2, miarodajne dla ustalenia okresu sezonu martwego jest ostatnie zatrudnienie o charakterze sezonowym (§ 1 ust. 1).

Świadczenia z powodu braku pracy dla pracowników osiedlonych na obszarach pogranicznych.

4. Prawo do świadczeń z powodu braku pracy przysługuje pracownikowi, przebywającemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska:

a) jeżeli co najmniej od sześciu miesięcy przed utratą ostatniego zajęcia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia, stale mieszkał poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, a pomimo to zatrudnienie swe wykonywał na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, oraz

b) jeżeli i dopóki ma stałe miejsce zamieszkania bądź w niemieckiej części b. obszaru plebiscytowego na G. Śląsku, w obrębie której obowiązuje system kart cyrkulacyjnych, przewidzianych w art. 259, 260 § 1 i 271 ust. 1 Konwencji Genewskiej z dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 370), bądź też w czeskiej części b. Księstwa Cieszyńskiego (na obszarze powiatów cieszyńskiego, frydeckiego i frysztackiego).

W przypadkach przewidzianych w paragrafie niniejszym zgoda na wyjazd ze strony Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych nie jest wymagana.

Przedłużenie okresu świadczeń z powodu braku pracy.

§ 5. Dla pozostających bez pracy, którzy:

1) mają co najmniej 30 miesięcy składkowych, przebytych w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy i nie korzystali na podstawie tego okresu ubezpieczenia ze świadczeń z powodu braku pracy,

2) mają co najmniej 24 miesiące składkowe, przebyte w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy i nie korzystali na podstawie tego okresu ubezpieczenia ze świadczeń z powodu braku pracy, a którzy w chwili utraty ostatniego zajęcia mieli co najmniej 60 lat życia,

prawo do świadczeń przedłuża się o 3 miesiące ponad okres, ustalony w art. 57 ust. 1 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Jeżeli nie mają zastosowania postanowienia ustępu 1, przedłużenie okresu świadczeń z powodu braku pracy następuje również: